

Školka

jako předmět podnikání

Většina rodičů dříve či později řeší problém, zda a kam dát dítě do školky. Donedávna byl dětí nedostatek a mnoho mateřinek zaniklo, dnes jich je naopak leckde málo. Přednostně jsou přijímány děti rok před školní docházkou a s trvalým bydlištěm v místě školky a mnoho zájemců je odmítnuto. I to je jeden z důvodů, proč stále častěji vznikají také školky soukromé. Najdete je v malých rodinných vilkách, ale i v panelové zástavbě, v malém městečku, stejně jako v centru Prahy či jiného města. Zatímco ve státních školkách se platí minimálně, soukromé školky jsou na tom v tomto směru jinak. Ceny se pohybují v širokém rozpětí od 800 do 35 000 korun za měsíc. Záleží na tom, jaký druh servisu si pro své dítě přejete. Mnoho soukromých mateřských škol je otevřeno i teď o prázdninách, čímž získávají nové klienty. Co přiměje ženu k takovému podnikatelskému kroku, jako je založení vlastní mateřské školy? Zeptali jsme se dvou ředitelk. **LENKY FILOVÉ** z dětského studia „Sluníčko“ v Buštěhradu a **MICHAELY POKORNÉ** ze soukromé mateřské školky „Sunny Garden“ v pražské Tróji, jaké byly jejich začátky podnikání a největší překážky.

„Přála bych si, aby mi všechna moje sluníčka svítla šťastně na cestu.“

Dětské studio „Sluníčko“

stojí v malé nenápadné vilce v malém městečku Buštěhrad. Na hřiště chodí do zahrady patřící k rodinnému domu usměvavé paní ředitelky Lenky. Hned za plotem uvidíte rybník a výhled na malebné městečko. Všechno je rodinné, klidné. Dítě, které sem přijde, jen přejde z rodinného prostředí do jiného domácího prostředí. Učitelkám se tady říká „tety“.

♥ *Kdy a jak vznikla myšlenka založit školku?*

Nápad založit soukromou školičku nevznikl v mé hlavě. Kamarádce Hance nevzali dcerku do místní MŠ, měla vlastní volné prostory,

a tak za mnou přišla s myšlenkou „rozjet“ dětské studio. Psal se duben 2006, věděla jsem, že za pár měsíců budu potřebovat hlídání pro svého syna. Babičky bydlí daleko, tak jsem kývla na spolupráci. Hanka mi v začátcích pomohla se spoustou věcí, dodnes v dětském studiu „Sluníčko“ vyučuje angličtinu.

▼ *Proč zrovna „Sluníčko“, není to příliš originální název.*

Tady zařadovála nostalgie, stejně se jmenovala MŠ, do které jsem jako malá chodila v Pardubicích. Později jsem zvažovala změnu názvu, ale když nám grafik Michal Cihlář udělal tak parádní logo, nebylo dál o čem přemýšlet.

▼ *Jaké byly začátky?*

Když jsme 1. září 2006 odstartovali, chodila jsem často domů po 12 hodinách intenzivní práce. Sluníčko vonělo novotou a zářilo čistotou, musím však přiznat, že naše domácnost byla tehdy na vedlejší koleji a podle toho vypadala. Hned v počátcích začalo studio navštěvovat velké procento malých dětí, běžně jich 5 z 10 mělo plínku. Jen je „upřebalovat“ dalo celkem zabrat, všechny tety z personálu si musely zvyknout na sprinterské tempo. Je mi sympatická waldorfská pedagogika, a proto jsem se hned od počátku snažila aspoň základní principy ve „Sluníčku“ zavést. Tety se v tomto směru spolu se mnou rychle dovzdělávaly. Téměř vše se dařilo, přesto občas „proklouzl řemen“. Vzpomínám na druhý den po otevření „Sluníčka“. Ještě jsme neměli dodělané značky v botníku. Přišlo 12 dětí a my před vycházkou stáli před 12 páry botiček bez majitelů. Větších dětí jsme se s tetami zkoušely doptat, které botky jsou jejich, jenže některé si těch vlastních vůbec nevšimaly a hlásily se rychle k cizím, které se jim víc líbily. Ani nevím, jak jsme nakonec všechna „sluníčka“ obuly správně.

▼ *Co bylo nejtěžší?*

Za nejtěžší považuji období před otevřením studia. Na zařízení všech administrativních záležitostí, zajištění chodu a vybavení prostor jsme měli relativně málo času.

▼ *Vaší specialitou je nízká věková hranice dětí. Může přijít i rok a půl staré dítě.*

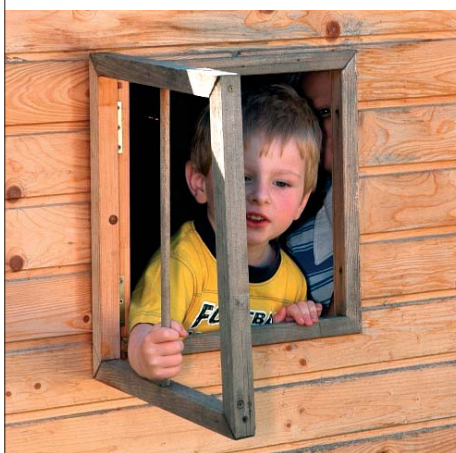
Aby naše studio mohly navštěvovat i takhle malé děti, spolupracujeme s dětskými zdravotními sestřičkami. Některé děti se i v tak raném věku velmi dobře adaptují, jiným to dělá potíže. V případě potřeby můžeme zajistit i zvláštní péči. Měli jsme i případ, kdy nás o pomoc požádala babička malého chlapečka, kterého jeho matka opustila. Klouček byl opravdu malý i vzrůstem, hned se stal miláčkem nejen tet, ale i dětí, zejména z holčiček se okamžitě staly pečovatelky.

▼ *Jak vybíráte „tety“?*

Před otevřením Sluníčka jsme vypsalí konkurz. Vedle vzdělání (podle mne není vždy zárukou láskyplné péče o děti) v praxi hodně dbám na aktivní a vlídný přístup k dětem, ochotu učit se novým věcem, osobní přínos – např. využití dovedností. Od začátku fungování studia mi pomáhá paní Jana Wendlerová – paní, na kterou jsem zapomněla a nechala ji marně čekat na první domluvené pracovní schůzce. Neodradilo ji to, pro mě naštěstí. Mám v ní velkou oporu a stejně tak i v ostatních „tetách“, které mi s dětmi ve Sluníčku pomáhají. Zajímavostí je, že jsme 3 narozené ve stejný den.

▼ *Mezi dětmi je i to vaše...*

Hlavně zpočátku to bylo pro nás oba náročné. Sebastian se nehodlal rozdělit o přízeň maminky bez boje, ale časem se vše zlepšilo. Občas využívám k hlídání Sluníčko i v době, kdy se sama věnuji jiným aktivitám. Zařizovala jsem studio i pro syna, tak vím, že je tam o něj dobře postaráno.

„*Mateřská školka je základ, i když se to nemusí zdát, dítě nasměruje a rozvíjí...*“

▼ **Jaký vidíte rozdíl mezi státní a soukromou školkou?**

V soukromém zařízení, jako je DS Sluníčko, je prostor pro individuální přístup a maximální

péči – nově přichozí děti se většinou rychle adaptují (není čas myslet na stesk). Každý den také mluvíme s rodiči, mají právo vědět, jak se jejich ratolesti u nás daří. Péče v soukromé školce je usítá na míru každému dítěti zvlášť. V té naší je věkově smíšený kolektiv – mladší se učí od starších, ti se zase učí k malým hezky chovat a pomáhat jim. Co se týče financí, u nás nevybíráme žádný paušální poplatek, rodiče si zaplatí tolik hodin, kolik ve studiu dítě skutečně stráví. Na jednotlivé programy máme specialisty – oblíbená je zejména výtvarná dílna díky nepřeborným nápadům výtvarnice Jany, úspěch má i angličtina hrou... Je mi jasné, že nejlepší reklamou je pro nás spokojenost dětí i rodičů.

▼ **Co tedy člověk potřebuje k založení...?**

Vstupní kapitál, bez něj by to nešlo, naštěstí nám pomohl i sponzor. Dále vhodné prostory. Téměř nic jsme nemuseli upravovat, do dvouúrovňové herny jsme pořídili zábradlí a rampu místo schodů – je mnohem vhodnější, děti ji často využívají ke hře. Bez pomoci manžela a přátel bych jen těžko zvládla vše připravit. Rady zasvěcené osoby byly pro mne velikou devizou. Paní Markéta, majitelka jiné soukromé pražské školičky, mi ochotně poskytla nejen informace, ale také tiskopisy, za což jsem dodnes vděčná. Pokud chce kdokoli založit školku, ať také určitě nezapomene na *optimismus, nadšení pro věc a spoustu lásky*, kterou by měl hned od počátku špuntíkům rozdávat.

Mateřskou školu „Sunny Garden“

najdete v nízkém domku mezi panelovou zástavbou v blízkosti pražské Zoo v Tróji. Jakmile vstoupíte dovnitř, ohromí vás moderní design a vybavení. Vše je ve veselých barvách. První, co zde vaše dítě uslyší od učitelů, bude pravděpodobně „Hello, how are you?“. Vy se zde setkáte s velmi výraznou osobností paní ředitelky Michaely, která vás plná energie zalaví informacemi. „Sunny Garden“ si klade za cíl co nejdříve dítě směřovat, kultivovat, motivovat, prostě rozvíjet.

▼ **Jak vznikla myšlenka otevřít soukromou mateřskou školku?**

Jednoho dne se manžel (povoláním etnolog, pozn. red.) vrátil ze zahraničí a ptal se mě, zda bychom si neměli otevřít mateřskou školu, to bylo v roce 2006. Já řekla Proč ne a do roka a do dne jsme našli objekt, kde bychom mohli školku provozovat.

Navštívili jsme soukromé školky ve Španělsku, USA a Austrálii, pak jsme prošli několik školek u nás a následně jsme vytvořili model, který není kopií žádné z nich. Zahraniční školky kolikrát zdaleka nedosahují takové úrovně ani jako školky státní. Často nebývá zvykem, že děti dostávají jako součást jídla, někdy bývá obtížná domluva s učiteli, ale najdou se mezi tím i školky zajímavé. Jinak v zahraničí se platí všechny školky, u nás jsou rodiče zvyklí neplatit nebo jen málo. My proto

musíme nabídnout nejvyšší možnou kvalitu, vyšší než státní školka. Musíme být flexibilní, máme otevřeno do půl sedmé večer, aby rodiče pracující odpoledne mohli naši školku využít. My chceme pracovat pro klientelu, která má peníze, protože chceme dát dětem tu nejlepší péči a nejen vybavení něco stojí. Mimo jiné děti mají zajištěnu bio stravu, což také činí naši školku výjimečnou.

▼ **Jak vznikl název „Sunny Garden“?**

V tramvaji. Pořád to nějak nebylo ono, jen jsme věděli, že bychom chtěli mít v názvu slunce. Až jednou padlo „sunny garden – slunná zahrada“.

▼ **Na vaší školce je zajímavé to, že jak dítě vstoupí do dveří, celý den slyší pouze angličtinu...**

Právě to je specifické na naší školce. Přestože jsem původně porodní asistentka, později jsem pracovala v cestovním ruchu a hodně jsem cestovala. Mluvim pět jazyků, a když jsem v zahraničí viděla, jak malé děti běžně mluví více jazyky, řekla jsem si, že to je přesně to, co v naší zemi dětem chybí. Naši učitelé

jsou rodilí mluvčí. Ale nejen to, jsou to zároveň i studovaní pedagogové s praxí. Všichni víme, že ne každý rodilý mluvčí bude zároveň i dobrým pedagogem. Děti přijímáme od 2,5 roku. Děti se výborně adaptují. Během týdne dítě anglicky porozumí, během 3 měsíců je schopno hovořit, a když školku před začátkem školní docházky opouští, hovoří plynule bez akcentu. Nejlepší předpoklady pro úspěšné zvládnutí cizího jazyka mají právě malé děti, pravidlo „čím dříve, tím lépe“ v tomto případě platí beze zbytku. Z hlediska jazykových schopností je tato etapa neopakovatelná. Děti se jazyk učí hrou (nejefektivnější způsob výuky), prostřednictvím emocí, bez velkého přemýšlení od rodilých mluvčí. Motivujeme děti k tomu, aby byly fascinovány novými věcmi a toužily po nových zážitcích. Dítě cizojazyčné prostředí přijme lehce a jako něco naprosto běžného. To až mnohem později pochopí, že mu rodiče na cestu životem dali dar skutečně k nezaplacení.

▼ **Jak tedy vybíráte učitelky?**

Nejprve to bylo přes inzerci, nyní se nám již hlásí samy a posílají nám své materiály. Z uchazečů pečlivě vybírám a jen malé množství pozvu k osobnímu pohovoru. Máme například učitelku z Indie, ta zároveň vede

hodiny jógy, nebo Američanku. Výběr je u nás velmi přísný, máme vysoké nároky.

Mezi dětmi je i vaše dítě, jak to vnímáte?

Vítek má dva a půl roku a již od roku a půl jsme cítili, že potřebuje společnost dětí. Někdy ještě přiběhne do kanceláře, že chce třeba chvíli pomazlit, ale jinak je bez problémů začleněn do kolektivu. Sama mohu jít něco vyřizovat a vím, že je o něj postaráno. Pamatuji si na první procházku, kdy jsem řekla, ať Vítko vezmou také. Manžel povídá: „A ty ho pustíš?“ a já řekla: „Jasně, vždyť jdou všechny děti,“ a on: „Ale to je náš Vítek,“ a já to zakončila slovy: „A přesně takhle se cítí všichni rodiče, kteří k nám dávají poprvé své dítě.“

Co bylo nejtěžší?

S manželem jsme měli naprosto jasnou a konkrétní představu, jak jsme chtěli, aby školka vypadala. Nejtěžší bylo „vymlátit“ a dostat tento výsledek z řemeslníků. Vždy tvrdili, že něco nejde nebo to udělali jinak. Opravdu úporně jsme šli za svým cílem a podařilo se.

Dát do školky nebo nechat doma?

Soukromí domova

Možná se vám soukromí domova, ve kterém se svému dítěti můžete věnovat, jeví jako ideální. Na dítě jste sama, můžete mu věnovat veškerou pozornost a i tempo výuky přizpůsobit jeho možnostem. Jen vy sama víte, co vaše dítě zvládá a co naopak ne. Dále, pokud vaše dítě do mateřské školy nebude chodit, odpadnou scény, které provází pláč a psychický nápor. Dítě doma nemusí brzy vstávat a nikým nebude nuceno spát přes poledne. Existuje také výzkum, jehož výsledky ukazují na to, že děti, které chodily do mateřské školy, jsou při školní práci méně soustředěné a na zadaných úkolech pracují hůře než ty děti, které přišly přímo z rodin.

Mateřská škola

V mateřské škole se vaše dítě naučí disciplíně a dodržování řádu. Dítě má potom menší problém s přechodem do školy, kde je nutné, aby zvládlo plnění úkolů a dokázalo odložit své momentální touhy na pozdější dobu. Dalším faktem, který je pro mateřskou školu, je přirozený vývoj dítěte. Kolem tří let se u dítěte začínají rozvíjet tzv. tranzitivní city, což znamená, že dítě začíná rozumět emocím, dokáže předvídat emoční reakce druhých a umí se do druhých vcítit. Pokud tedy nastoupí do mateřské školy, může si tyto sociální city procvičovat a rozvíjet je v dětském kolektivu. S tím samozřejmě souvisí i psychický vývoj dítěte, který se odráží i na změně preferovaného typu hry. Do tří let dává dítě přednost hrám, kde si hraje vedle ostatních dětí, ale na svém vlastním „projektu“. Od tří let se pak u dítěte objevuje touha po společné a organizované hře. A právě spolupráci a týmovost může dítěti poskytnout jen dětský kolektiv.

Dala by ste přednost soukromé školce před státní?

○ Moje dcera Natálka chodí do soukromé školky a je to pro nás velmi výhodné. Mohu ji tam dát časově, jak potřebuji. Ve státní školce by to nebylo možné a navíc vím, že je tam velmi spokojená. **Eliška (25 let), Praha**

○ O soukromé školky tady v Brně už jsem se zajímala, ale bohužel jsem nalezla žádnou použitelnou. Tady v okolí máme jen anglickou, která by se mi líbila, ale chtějí tam 35 tisíc měsíčně, což považuji za trapný žert. Takže Ela půjde do původně zamýšlené školky, do které jsem chodila i já a můj starší syn Filip. Je výborná s velkou zahradou a spoustou různých aktivit, plaváním a různými kroužky počínaje a školkami v přírodě konče. **Marta (31 let), Brno**

○ Já osobně mám syna Jakuba ve státní školce, ale moje kamarádka dala svoji holčičku do soukromé na principu Montessori, je hrozně spokojená, je tam hodně učitelek na málo dětí (kdežto u nás je moc dětí a jen 1–2 učitelky),

prý tam mají svobodnější přístup k dětem, nechávají jim větší prostor pro samostatnost, učí je různé věci formou hry (aby je učení bavilo, jinak jsou ještě malí). Jediné minus je cena, je dost drahá. **Petra (30 let), Olomouc**

○ Určitě bych dala dítě raději do soukromé školky, pokud bych nemusela počítat každou korunu. Je tam daleko menší počet dětí na jednu učitelku a mám pocit, že se dětem dostává mnohem lepší péče. Sama dávám pětiletou dceru na jedno dopoledne do soukromé anglické školky a rozdíl je velký. Na víc bohužel nemáme. **Jitka (28 let), Praha**

○ Soukromou školku máme hned za rohem a naše kluky - dvojčata jsme tam první rok vodili. Moc se jim tam líbilo a my jsme s úrovní školky byli také spokojeni, i když cena nebyla nízká. Bohužel si ale otec dětí našel jinou partnerku a odešel od nás a já sama si teď nemůžu dovolit soukromou školku platit. Státní máme dost daleko, musím tam kluky vozit, ale rychle si tam zvykli a já bych řekla, že obecní mateřinka není zase o tolik horší než soukromá. Sice není tak moderně vybavená, ale paní učitelky jsou tady u nás hodné a nápadité a dětem se dost věnují, a to je asi nejdůležitější. **Olina (32 let), Brno**